

РЕШЕНИЕ

№ 4075

гр. София, 06.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **4619** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 84, ал. 3 вр. чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на Н. Е. (Н. Е.), [дата на раждане] в [населено място], Кралство М., гражданка на Кралство М., неомъжена, ЛНЧ срещу Решение № 5388 от 08.04.2024 г. на председателя на ДАБ – МС, с което по реда на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, ѝ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липса на предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения административен акт. Застъпено е становище за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, по смисъла на чл. 35 от АПК, както и на специалните изисквания на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ. Твърди се, че решението е постановено при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на изложените в бежанската история релевантни обстоятелства относно наличието на основателни опасения от посегателство, както и на реална заплаха за живота на жалбоподателката при връщането ѝ в държавата по произход. В този аспект, се сочи, че официалната информация, на която се е позовал административният орган не съдържа данни за положението на жените и начина, по който са третираны в Кралство М.. С позоваване на Раздел 203 от Наръчника на

ВКБООН относно възможностите на лица, търсещи закрила да представят доказателства за относими към личната си бежанска история факти и на съдържанието на предоставяната закрила, според нормата на чл. 15, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за признаването и правното положение на граждани на трети страни или лица без гражданство като бежанци, или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и на данните за влошеното здравословно състояние на жалбоподателката, което се твърди да не е отчетено от административния орган, е обосновано искане за отмяна на оспореното Решение и връщане на преписката за обсъждане наличието на основанията по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Жалбоподателката Н. Е. участва лично в първото проведено съдебно заседание подпомагана при упражняване на правото си на защита от преводач от арабски език и упълномощения си процесуален представител – адв. М. Д., САК. В личните си обяснения заяви, че изпитва опасения за живота си в М. заради отправените ѝ заплахи от баща ѝ и брат ѝ след като е напуснала дома им и е избягала в Турция. Твърди, че влошеното ѝ здравословно състояние е от ранните ѝ детски години, но прилаганото лечение в М. е било неефективно. Уточнява, че средствата за закупуване на самолетен билет до Турция са били осигурени от майка ѝ, с която продължава да поддържа контакти. Жалбоподателката заявява, че е преминала нелегално на българска територия заедно с група бежанци от С., като междувременно се е запознала със сириец, който я е приютил да живее при него в Б.. Твърди, че именно той е осигурявал средствата за издръжката им, включително за наема на жилището в [населено място], а първата им регистрация е била в [населено място]. Жалбоподателката заявява, че е сключила религиозен брак с това лице преди повече от година, въпреки че пред съда не посочи имената му. Уточни, че към момента това лице е задържано в място за лишаване от свобода, затова средствата необходими за извършената ѝ операция в Болница „Т.“ са били осигурени от негов приятел. Твърди, че въпреки продължителния си престой на територията на Б. (повече от година) до момента не е работила, защото не се е чувствала добре след операцията, а и лекарите са ѝ обяснили, че ѝ предстои дълъг период на възстановяване и лечение. Заявява желание да остане в Б. заради положителното отношение към жените, включително полаганите грижи от медицински лица при провежданото от нея лечение и последващото наблюдение на състоянието ѝ.

Процесуалният представител на жалбоподателката – адв. Д. поддържа жалбата и подробно изложените съображения, с които е обосновано искането за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката на административния орган за прецизна преценка на основанията по чл. 9 от ЗУБ.

Ответникът – председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ - МС), чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Х., оспорва жалбата. Застъпва становище за неоснователност и необоснованост на аргументите, с които се иска отмяна на оспореното решение. Счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените доказателства, взе предвид становището на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 във вр. чл. 146 от АПК, прие за

установено от фактическа страна:

Административното производство е започнало по заведена с УРИ № 10540-5282 от 24.08.2023 г. по описа на Дирекция „Миграция“ последваща молба за закрила (л. 77), с която Н. Е., гражданка на М., [дата на раждане] – арабка, мюсюлманка – сунит, неомъжена, ЛНЧ [ЕГН], чрез пълномощника си – адв. Л., е заявила искане да ѝ бъде предоставен статут на бежанец поради основателни опасения от преследване в държавата ѝ по произход. Към този момент жалбоподателката е била настанена принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“, въз основа на издадена на 23.08.2023 г. Заповед № 4078 ПАМ-615 от директора на РДГП - Драгоман (л. 81) с цел обезпечаване изпълнението на наложената ѝ принудителна административна мярка по чл. 41, т. 4 от ЗЧРБ - „Връщане до страната на произход“ със Заповед № 4078 ПАМ – 614 от 23.08.2023 г., след отказа да бъде предоставена международна закрила (Решение № 10913 от 04.07.2023 г. на председателя на ДАБ - МС).

Последващата молба е мотивирана с влошеното здравословно състояние на жалбоподателката – страдаща от епилепсия с установено туморно образуване, лекувано оперативно след пристигането ѝ в Б., в периода на провеждане на предходното административно производство, за което към последващата молба за закрила е представена Епикриза, издадена от Клиника по неврохирургия при Болница Т. - С. (л. 84 – л. 86 и л. 87 – л. 89), отразяваща резултати от проведено лечение от 29.05.2023 г. – 06.06.2023 г.

С Решение № 23 - ОК от 12.09.2023 г. (л. 67 – л. 68) интервюиращ орган при ДАБ – МС е приел, че последващата молба се основава на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателката, необсъждани при постановяване на административния акт в предходното производство, доколкото интервюто е било проведено през м. април 2023 г., а лечението, за което са представени доказателства - в края на м. май 2023 г. и началото на м. юни 2023 г. Преценено е, че е необходимо провеждане на интервю с цел изясняване на обстоятелствата, свързани със здравословното състояние на чуждата гражданка и преценката им в контекста на основанията, предвидени в чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

На 26.09.2023 г. на Н. Е. е връчена надлежно покана за провеждане на интервю, което е насрочено за 03.10.2023 г. – 09,00 ч. (л. 59). Поради неявяването ѝ, документирано с Констативен протокол (л. 52), интервю не е провеждано. На посочен от жалбоподателката адрес, на който е заявила, че ще пребивава по време на производството по ЗУБ – [населено място], [улица] са изпратени две Покани с обратни разписки с определени нови дати за провеждане на интервю – на 28.11.2023 г. и на 16.02.2024 г. И двете покани не са връчени надлежно - обратните разписки са оформени с отметка „непотърсени“.

На 28.02.2024 г. е изготвено Предложение от младши експерт в Отдел „ПМЗ – РПЦ – С.“ до зам. председателя на ДАБ – МС за прекратяване на производството, поради невъзможност да се проведат необходимите процесуални действия за събиране на относимите доказателства. Предложението е мотивирано с промяна на адреса на жалбоподателката, за което не е уведомила ДАБ – МС, както и с непосочване на обективни причини за неявяването си на първоначално насроченото интервю в продължение на повече от 30 дни.

На 15.03.2024 г. в присъствието на преводач от арабски език е проведено интервю с жалбоподателката Н. Е., по време на което е заявила, че често си сменя адреса, на

който пребивава с мъжа с когото съжителства А. К.. Уточнила е, че той е по-голям с 10 години от нея и са се запознали докато е била в Турция през м. август 2022 г. Сключили религиозен брак в Б. – в Джамия в [населено място] през м. ноември 2022 г. или 2023 г. Посочила е, че е разбрала, че е пропуснала да се яви на допълнително определените дати за интервюта когато е отишла да търси съдействие за намиране на работа от организация, подпомагаща жени бежанки. Заявява, че има придобити компютърни умения след завършен едногодишен курс в университет в М., преди да напусне държавата си по произход. Категорична е, че не е подавала молба за закрила в друга държава освен в Б., както и че не е напускала страната след първоначалното си нелегално влизане през лятото на 2022 г. Отрича да е имала проблеми заради етноса си или изповядваната религия. Сочи като единствена причина за напускане на държавата си по произход семейни проблеми, изразяващи се в несъгласие да бъде омъжена за човек, определен от баща ѝ и да прекрати обучението си. Твърди, че не може да се върне в М., защото семейството ѝ счита, че е поругала доброто им име в обществото и че са ѝ отправяни заплахи от баща ѝ и братята ѝ, че ще я убият. По отношение на здравословните си проблеми по време на интервюто жалбоподателката е заявила, че от осемгодишна е имала припадъци и световъртеж, които са лекувани, но без резултат. Когато е била на 22 години при изследване със скенер е било открито туморно образуване, лекувано при престоя ѝ в Болница „Т.“ в края на м. май – началото на м. юни 2023 г. Заявила е, че продължава да взема лекарствата, които са ѝ предписани, но не е завършила лечението си, защото не е имала платени осигуровки. Съдействие в този смисъл е получила от А., към която се е обърнала за помощ при намиране на работа.

Анализът на заявените от жалбоподателката обстоятелства от значение за бежанската ѝ история, направен в мотивите на оспорения административен акт сочи, че искането за предоставяне на международна закрила не е обосновано с твърдения, включени в предметния обхват на закрилата по ЗУБ. Прието е, че се касае за причини от семейно битов, личен, дори криминален характер, които не отговарят и на основанията по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ. По отношение на данните за влошено здравословно състояние е посочено, че те също не обуславят предоставяне на закрила, доколкото са със стара давност - още от детството, провеждана е съответна терапия и в държавата на произход.

Обжалваното Решение е връчено на жалбоподателката на 18.04.2024 г., в присъствието на преводач (л. 27).

Като доказателства в хода на съдебното производство бяха приобщени заверено копие на Амбулаторен лист № 124619 от 31.05.2024 г. за проведен преглед в Спешен кабинет по нервни болести на УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“ и актуални към 10.05.2024 г. и 12.06.2024 г. Справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ – МС вх. № ЦУ – 1268 от 10.05.2024 г. и вх. № ЦУ-1471 от 12.06.2024 г. съдържащи информация за актуалната политическа и икономическа обстановка в Кралство М., както и за положението на жените, техният статут и отношенията в семейството.

Описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – депозирана е в предвидения в разпоредбата на чл. 84, ал. 3 от ЗУБ преклузивен срок от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност административен акт.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното Решение е постановено от компетентен административен орган – председател на ДАБ при МС, в кръга на нормативно определените му правомощия. Издадено е в предвидената писмена форма, при спазване на процесуалните правила, обезпечаващи ефективното участие и личното упражняване на правото на защита от жалбоподателката – информирана е писмено на разбираем за нея език за реда, който ще се следва при разглеждане на последващата молба, за правата и задълженията ѝ, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Своевременно и надлежно е уведомявана за датите на насрочените интервюта, като при провеждането му ѝ е предоставена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си в присъствието на преводач. В приложения протокол, с който е документирано проведеното интервю, жалбоподателката с подписа си е удостоверила липсата на възражения и необходимост от допълнения в съдържанието му.

В съответствие с изискването на чл. 73 от ЗУБ, молбата е разгледана индивидуално, а на кандидата за закрила е предоставена възможност да изложи свободно и добросъвестно всички свои доводи без ограничения за представяне и на доказателства в подкрепа на твърденията.

Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Според ал. 3 субекти, извършващи преследване могат да бъдат – държавата, партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите посочени в т. 1 и т. 2, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Елементите от личната бежанска история на жалбоподателката не установяват нито едно от условията по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В приложените към делото доказателства няма данни Н. Е. да е била обект на преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ. Цялостният анализ на личните ѝ обяснения, включително и депозираните в съдебното производство недвусмислено сочи, че тя е напуснала страната си на произход изцяло поради лични причини от семейно битов характер – несъгласие с уговорения от баща ѝ брак. В този смисъл, обоснован и законосъобразен е изводът на административния орган, че няма основания за уважаване на молбата за предоставяне на статут на бежанец, включително и с оглед новозаявените обстоятелства относно здравословното състояние на чужденката. В представения Амбулаторен лист от проведен на 31.05.2024 г. преглед в Спешен кабинет по нервни болести на УМАБСМ „Н. Пирогов“ е отразено единствено, че е издадена рецепта и необходимост от консултация с отоневролог. Няма данни за влошаване на здравословния статус на жалбоподателката, а и за необходимост от спешна медицинска помощ.

Председателят на ДАБ – МС е извършил преценка на всички факти и относно

основанията за предоставяне на хуманитарен статут.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец, който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като : смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие, в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. В настоящия казус не се доказва реална опасност от тежки посегателства спрямо жалбоподателката, отговарящи на критериите на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Молителката е отрекла да е била арестувана или осъждана в държавата си на произход, като не е заявила да е била подложена на посегателство – физическо или психическо по смисъла на чл. 3 „Забрана за изтезания“ от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи. Обосновано и при правилно приложение на материалния закон административният орган е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, доколкото информацията относно актуалната политическа обстановка в Кралство М. не съдържа данни нито за вътрешен, нито за международен конфликт.

Според настоящия съдебен състав не е установен и специфичен риск от тежки лични заплахи срещу живота и личността на жалбоподателката, поради присъщи на индивидуалното ѝ положение елементи и лични обстоятелства, който риск да е реално осъществим при завръщането ѝ в Кралство М..

Не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, доколкото жалбоподателката не заявява член на нейното семейство да е с предоставена закрила в Република Б., а личните ѝ мотиви да остане в Б. не могат да бъдат оценени като хуманитарни, по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както правилно е приел и административният орган. Индивидуалните фактори Н. Е. да иска закрила преценени и в контекста на информацията за актуалното общо и политическо положение в Кралство М., не очертават риск от преследване, специфичен или общ, при връщането ѝ в държавата на произход, който да предпоставя прилагането на забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

По отношение на представените от процесуалния представител на жалбоподателката медицински документи, настоящият съдебен състав намира, че безспорно се установява, че е извършена оперативна интервенция на Н. Е.. Лечението ѝ е протекло без усложнения. Няма данни за последващи усложнения или влошаване на здравословното състояние. В този смисъл, и според съда представената медицинска документация не дава основание да се приеме наличие на обстоятелства от медицински характер, които представляват пречка за завръщането на жалбоподателката в държавата ѝ на произход.

Като е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на гражданката на Кралство М. Н. Е., административният орган е постановил правилно и законосъобразно решение, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното Административен Съд С. – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Е. (N. E.), гражданка на Кралство М., [дата на раждане] в [населено място], Кралство М., неомъжена, ЛНЧ срещу Решение № 5388 от 08.04.2024 г. на председателя на ДАБ – МС, с което е отказано да ѝ бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република Б..

СЪДИЯ: